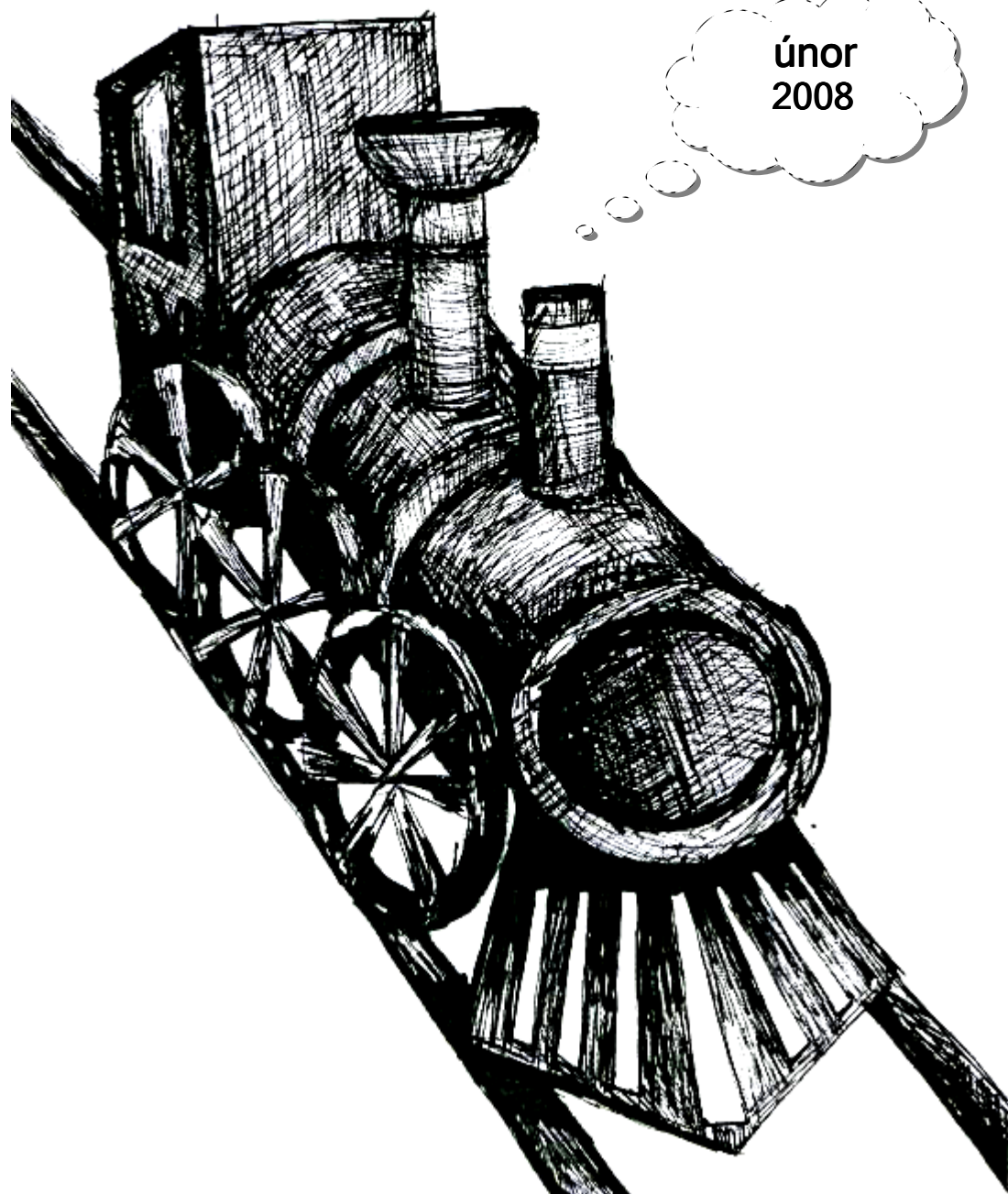

VAGÓNEK

únor
2008

Úvodní slovo

Drazí mladí lidé, vstoupili jsme do roku 2008. Mnoho lidí říká: jsme zase o rok starší. Říkám si sám pro sebe, jsem o kousek blíží k nebi. Celá vánoční doba mě o tom ujišťovala. Každý z nás je zasažen vtělením Ježíše Krista. Tím, že Bůh se stal člověkem, stal se každému z nás přítomný. A to tehdy, kdy o tom člověk ještě neví. Bůh je bytostně s námi. Jedna mladá dívka mě na otázku jak vnímám slavení svátků, odpověděla: „To je super, že máme liturgický rok. V supermarketech zmizela vánoční výzdoba, dárky a už tam jsou zajíčci a vajíčka. Honba, byznys, peníze. Když přijdeš do kostele, tak ti to vždy něco dá. A čím dál více, si uvědomuji, že Bůh mě má rád a chce mě zachránit.“

Myslím, že opravdu není třeba se řídit podle supermarketů. Dějiny našich životů, dějiny spásy má Bůh pevně v ruce. Každý den, každou neděli podle liturgické doby, kterou prožíváme, se po kapkách noříme, schod po schodu vystupujeme na horu blíž k Bohu. Tato cesta je pro člověka nejšťastnější. Sv. Tertulián říká: „*Lidská duše je od přirozenosti křesťanská.*“ Má svatou pravdu, nikdy neporozumíme své duši, než ve světle Stvořitele. On jediný zná a chce naplnit tvé nitro.

V pokračování poselství Benedikta XVI. k 23. Světovému dni mládeže 3. odstavce *Letnice, východisko misijního poslání Církve*. Řekli jsme si, že Duch svatý byl při stvoření světa, kdy se vznášel nad vodami. Maria, Matka Ježíše, počala z Ducha svatého. Ježíš je celý život veden Duchem svatým a sám nám říká: Je lépe, abych odešel, pošlu vám Ducha svatého a ten vás uvede do celé pravdy apod. Sám večer v den svého vzkříšení se Ježíš ukázal

učedníkům, dechl na ně a řekl: *Přijměte Ducha svatého ... Duch svatý odpouští hříchy, on je utěšitel, on nás naplňuje.* Při darování Ducha svatého apoštolům s Marií o Letnicích vzniká církev. Apoštolové najednou mají sílu, svědčí, mluví, nebojí se hlásat beze strachu.

Svatý otec nám připomíná, staví před oči tuto událost. Jak z rybářů, obyčejných lidí se stávají svědky víry v něho. Stávají se apoštolové poselství. Nikdy z nich neměl školy, tituly, speciální výcvik. Jejich naplnění Boží přítomností, plnost Ducha lásky v jejich životě je vede být svědky. Nic je nemohlo zastavit. Těm, kteří se snažili je přimět k mlčení, odpovídali: „Je nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli. Tak se zrodila Církev, která od Letnic nepřestává šířit Dobrou zvěst „až nakonec země“.“ (Sk 1,8)

Křesťan je svědek víry v Ježíše Krista. Svědčit dokáže ten, kdo se setkal. Kdo je plný a má o čem svědčit. Nejprve je setkání, naplnění a z daného prožitku vychází svědectví. Náš křesťanský život se skládá z takovýchto denních setkání.

Mé myšlenky směřuji k setkání v naší místní církvi. Otec biskup František nás zve 8.3. 2008 v sobotu na diecézko. Letos to bude ve Stonavě, děkanát Karviná. Sraz od 8,30 – 9,00 hod. nádraží Albrechtice. Od nádraží půjdeme 4 km pouť po skupinách do Stonavy. Tam tě budou čekat čtyři zastavení a vše společně završíme setkáním s Ježíšem při mši svaté. Nechci více prozrazovat. Informace ti podají zastupci za děkanát, kaplani pro mládež. Jedno však ano: chci být svědek víry? A to jak v osobním životě, tak společně jako společenství církve. Člověk má různé představy, o církvi, o prožívání náboženského života. Uvědom si jedno. Ježíš o Letnicích ustanovil

církev. Ta učí, zvěstuje, uzdravuje a vede všechny lidi, přes služebníky církve do Božího království.

Možná je ti zatěžko, nechce se ti být někde pohromadě. Chceš být sám, jenom já a Bůh. Tento rozměr je důležitý. Důležitější je společenství, církev. Nelze milovat Ježíše, sloužit mu aniž bych nepřijímal, nemiloval bratry, sestry, kněze, biskupa celou církev. Jde to ruku v ruce. Víím je to těžké, církev je hříšná, protože, ji tvoří hříšní lidé od tebe až po papeže. Na druhou stranu svatá, protože je Boží. Sám Ježíš Syn Boží je stále přítomen do konce věků.

Zprávy ze Střediska: Zaplesali jsme na 2. střediskovém plese, bylo nás okolo 150 lidí, fotky na dcm.doo.cz. Setkání mě potěšilo, povzbudilo a naplnilo krásou mladých zapálených lidí. Díky všem pomocníkům plesu. V únoru nás čeká s dobou postní obnovy pro animátory. Mysli v modlitbách za ně. O jarních prázdninách nabízíme 2-3 denní pobyty na Středisku. Přijed', poznáš, zakusíš. Více u Lenky 731 625 718. Zpráva smutná- sníh na Středisku není! Nezapomeň si do diáře poznačit ACTIV8, více na zadní straně.

Únor bílý, pole síly. Věřím, že dobrý Bůh, nám trochu sněhu dopřeje. I když ne, nebuď smutný! Sílu do života nám dává každý den. Přeji čistou duši jak bílý sníh.

o. Kamil

SVÁTOSTI

BERÁNKOVA HOSTINA

„Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeři Beránkově,“ slyšíme v závěru mše sv. a nejsou to jen tak ledasjaká slova. Rád bych se u nich zastavil právě dnes, když povídání o svátosti Kristova Těla a Krve uzavírám. O eucharistii se zpravidla

mluví ze tří úhlů pohledu: Kristova přítomnost, Kristova oběť, Kristova hostina.

Když byl Ježíš spolu s učedníky u poslední večeře, nespokojil se s tím, že proměnil chléb a víno, ale vyzval učedníky, aby jedli a pili. Každé slavení mše sv. je zcela zaměřeno na důvěrné spojení věřících s Kristem ve svatém přijímání. Mše svatá vždycky vrcholí jako hostina a jsou skutečně nesmírně šťastní všichni ti, kteří jsou k Beránkově večeři pozváni. Nutnost přicházet ke sv. přijímání a přijímat tak samotného Krista, který se za nás obětoval, podtrhl sám Ježíš, když řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. ...Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,54.56). Řekl ale také důrazná slova: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (Jan 6,53).

Nemohu se ubránit, abych Ti neřekl o jednom setkání z minulého týdne. Přišla za mnou starší žena, že pravidelně neděli co neděli chodí do kostela, stará se o nemocného manžela a je už úplně vyčerpaná, bez síly a chuti do života. Zeptal jsem se jí, kdy byla naposled u sv. přijímání. „Před rokem o Vánocích, vždycky chodím o Vánocích, jen teď na ty poslední jsem to nějak nestihla.“ Uplně mě polilo. Chápeš to? Každou neděli slyší slova proměňování, věří v Ježíšovu oběť i přítomnost, ale na samotném vrcholu řekne něco jako: „Ne, díky, Ježíši, někdy příště. Přijímání to není nic pro mě, ale aby ses neurazil, tak na Vánoce ti udělám radost.“ Pak lamentuje, že je bez síly a bez lásky, ale to, že se k Ježíši, který jí v eucharistii nabízí přemíru darů, síly a milostí, otáčí při každé mši svaté zády, jí netrápí ani za mák!

Skrze přijímání Kristova těla, začíná Kristus žít v nás, stává se naší silou. Eucharistie není odměna pro hodné a snaživé, ale je to pokrm síly pro nás slabé, hříšné, unavené, netrpělivé, nemocné, pro nás, kteří jsme tak často pyšní, sobečtí, málo a špatně milující. Když přijímáme pozváni k hostině, nemusíme být dokonalí, stačí, když budeme připraveni. A to jsme tehdy, když v Ježíše Krista věříme, byli jsme pokřtěni, věříme v Jeho přítomnost v eucharistii, litujeme svých hříchů a pokud jsme se dopustili některého těžkého, vyznali jsme jej ve svátosti smíření. Tuto vnitřní připravenost projevujeme navenek také upraveností těla, náležitým oděvem a přítomností na celé mši sv. od úvodního znamení kříže až po závěrečné požehnání. Církevní příkázání stanovuje, abychom přijali Kristovo Tělo alespoň jednou za rok, ale „církev také všele doporučuje, aby věřící přijímali eucharistii v neděli a ve sváteční dny nebo častěji, ano i každý den“ (KKC 1389).

Účastí na jednom pokrmu projevujeme také naši jednotu. Jsme shromážděni kolem jednoho stolu, eucharistie z nás dělá jedno Tělo v Kristu. Krásně to vystihla hymna světového setkání mládeže z Denveru: „Všichni jsme jedno Tělo, spojil nás Ježíš, nikdo není sám.“ Jsme jednotní kvůli jedinému Pánu, jedinému křtu, jediné víře a jednomu společenství církve.

Už dvě poslední setkání Ti slibuji, že vysvětlím rozdíl mezi katolickým a evangelickým/reformním pojetím eucharistie. Alespoň v kostce: následovníci Martina Luthera zdůrazňují jedinečnost Kristovy oběti na kříži, která byla jediná a kterou nelze opakovat (o to se údajně pokoušejí právě katolíci). Slavení eucharistie je pak pro ně jen pouhou připomínkou toho, co Ježíš

vykonal, Kristus je v chlebě a víně přítomný jen symbolicky, „jako“, je přítomný jen ve chvíli slavení a jen pro víru společenství. Jeden konkrétní důsledek je třeba ten, že zbudou-li po slavení Večeře Páně kousky chleba, přistupují k nim zase jen jako k obyčejnému chlebu. Proto budeš v modlitebně bratří evangelíků marně hledat svatostánek.

Z katolického pohledu je evangelické slavení eucharistie neplatné, protože Večeři Páně neslaví platně vysvěcení kněží (reformní církve v drtivé většině nemají svátost kněžství) platně vysvěcenými biskupy v apoštolské posloupnosti a v jednotě s papežem.

Je zatím nemožné, abychom se společně se všemi křesťany různých denominací setkali u jediného oltáře a společně přijímali právě pro rozdíl víry (pro jedno JE Kristus přítomný, pro druhé JE JAKO přítomný) a pro nejednotu v církvi, protože reformní společenství neuznávají římského biskupa jako viditelnou hlavu církve – tou je podle nich jen a pouze Ježíš Kristus. A tak by jednotné slavení bylo zatím bohužel lží, protože mezi námi panuje nejednota víry.

Je bolestné končit povídání o eucharistii tím, co nás křesťany rozděluje. Ale taková je realita, ve které žijeme. O to intenzivnější má být modlitba za naši jednotu, za prohloubení lásky, za porozumění a uzdravení zranění. Kéž se smíme těšit nejen na věčnost, kde budou všichni spravedliví na jedné hostině, ale kéž je křesťanské svědectví o Boží lásce k člověku jednotné i tady na zemi.

o. Petr Smolek

PLESK aneb ze života VIP

Milí, velevážení, čtenáři, svůj příspěvek do tohoto čísla Vagónku začínám poněkud netradičně – rozhořčeným dopisem, který přišel otci biskupovi: „*Milý otče biskupe, jsem obyvatel malé vesnice Deštná v Orlických horách. Mé jméno je Venca Šlaušek a tuze rád se procházívám po kopcích. Jako obvykle i 2. ledna 2008 jsem si vyšel na zdravotní vycházku do lesů. Již z dálky slyším křik a jakot . Skupinku podezřelých individuí vedl na první pohled šílenec – muž, tak třicátník, sjíždějící za halasného křiku kopec na růžovém pekáči. Za ním se znenadání objeví, podotýkám, že již dospělá osoba zřejmě ženského pohlaví a v náručí drží plyšového lenochoda – její křik je o několik decibelů halasnější. A již se na svahu vyskytuje další osoba – z té dálky tipují, že se jedná o muže - jede na sáňkách – a bočí prudce doleva ke strži. Kopec pak sjede ještě několikrát, vždy bočí doleva, vždy ke strži, vždy se ozve výkřik a po několika minutách se ze strže vyškrábe. Do plného počtu této skupiny zjevně patří i mladík, který jako jediný nemá pekáč, ať už růžový či zelený, ani nemá sáňky, má však fotoaparát. Lehá si do cesty a trajektorie letu svých souputníků, aby získal co nejexkluzivnější záběry. Ve chvílích, kdy ani jednomu z těch tří nejde o život, se zrudně zvedne a odchází fotit stébla trávy lehce pokryté jinovatkou, která hází duhové odlesky do celého kraje v zapadajícím slunci. Proč Vám toto otče biskupe píší? Odpověď je nasnadě, zjistil jsem, že tyto šílení pracují na Středisku pro mládež ve Vaší diecézi a vychovávají naši mládež,...*“

Dále dopis obsahuje vlastně jen již hanlivá přívíska na adresu těchto čtyř delikventů, nic zajímavého... A nyní,

vážený přítel, dochází ke skandálnímu odhalení – ti čtyři blázni jsou opravdu zaměstnanci Střediska, toho času na zimní dovolené v Orlických horách. Šílený třicátník s růžovým pekáčem je všem dobře známý otec Radim a výše zmíněný růžový pekáč mu přirostl k srdci již loňskou zimu. Osoba (patrně ženského pohlaví) s plyšovým lenochodem jsem já – Lenka – a plyšový lenochod je můj věrný průvodce životem již od Vánoc, kdy jsem dostala pod stromečkem. Pod stejným stromečkem ležely i ony levotočivé vražedné sáňky, na nichž řádil náš důstojný slovenský bohoslovec Janko. A tajemný mladík s fotoaparátem není nikdo jiný než David.

Ano, přítel, my se ke všemu přiznáváme, i k tomu, že jsme šílení a že i nadále se v tomto duchu budeme starat o mládež v naší diecézi...

Váš staroveský tým

Zážitky ze Silvestra 2007

Letošní Silvestr ve Staré Vsi se nám - účastníkům moc líbil. Vše začalo přivítáním spisovatele Shakespeara, který nás po celý čas provázel svými básnickými výplody. Hned po výborné večeři jsme hráli seznamovací hry a potom to přišlo. Říkáte si, co asi mohlo přijít? Měli jsme se dostat do doby Romea a Julie, tím, že jsme prošli hrůzostrašným bludištěm vytvořeným ve společenské místnosti. Jak znám společenskou místnost, tak i když není moc velká, při tom bludišti se mi zdála nekonečná. Všude byla tma, hudba hrála strašidelně, občas na nás někdo skočil a vylekal nás. Když jsem došla do půli cesty, uviděla jsem ležet osobu. Kdo to je? Bylo zřejmé, že se jedná o ležící

mrtvolu, ale proč? Najednou mrtvola začala hýbat ukazovákem a upozorňovala na text, který měla na sobě – bylo tam napsáno JULIE. Jenže, co jsem měla teď s ní dělat? Políbit jí? Pomodlit se za věčné odpočinutí? Dát jí živou vodu? Ve chvíli přemýšlení a přibližování se k Julii jsem nevěděla, co dál dělat a v tu chvíli jsem vykřikla: „Aáááááá“ - šíleně jsem se lekla osoby, která ležela pod lavicí, na níž ležela Julie. Chytila mě totiž za nohu a stále mě držela. Celá ta cesta bludištěm byla šokující, jen jsem pištěla a bála se. Bylo nás víc, co jsme se báli, i když našli se i odvážlivci, kteří bludištěm prošli bez jediného vykřiknutí. Tato část programu byla dokonale připravená! Další dny byly spíše náplní našich nápadů, což bylo pro nás velice luxusní, že jsme mohli sami rozhodnout, na co máme náladu či chuť. Šli jsme do tělocvičny zahrát volejbal a ringo, kde byl s námi i Sid – Lenin plyšový kamarád z Doby ledové ☺ Jedno odpoledne jsme jeli na výlet. To bylo pro mě největším zážitkem, protože jsem řídila cizí BMW. Přijeli jsme na zasněžené místo, kde jsme sáňkovali, jezdili na pytlí, lopatě a všelijak blbli na sněhu. Vyskotačení jsme se vydali na bobovou dráhu, kterou jsme někteří projeli bez brzdění, tak jsme mohli cítit, jak skoro vypadáváme z kolejí, což byl pro nás úžasný adrenalin. Poté jsme vyzkoušeli sjezd na gumových pneumatikách v určené dráze, nakrmili se sněhu a unavení jeli zpátky do Staré Vsi. Na Silvestra jsme byli provázeni scénkami, maškarním plesem, tančením, jídlem, vyprávěním, hrami a úsměvem. Na Nový rok jsme si připili šampaňem, popřáli si a šli k zámečku zatančit a pobavit se. Ráno, plní silvestrovských zážitků, jsme šli světit Pánu celý nastávající rok. Nakrmení pokrmem duchovním i tělesným jsme

pak po obědě odjžděli do našich domovů. Tento Silvestr byl úžasný, pohodářský, dokonalý, zábavný, příjemný, klidný...! Díky všem!

Lojzicka

Setkání české a slovenské mládeže na Velehradě 18.7. - 20.7.2008

Smyslem setkání české a slovenské mládeže na Velehradě je umožnit prožít oslavu světového dne s mládeží.

Místo setkání

Poutní místo Velehrad bylo vybráno s ohledem na dostupnost z obou zemí a bohatou poutní tradici jak Čechů, tak Slováků. Místo Velehrad je bezprostředně spjato s počátky víry a kultury obou našich zemí v cyrilometodějské tradici.

Z programu setkání

- telemost z průběhu WYD v Sydney
- koncerty a kulturní vystoupení
- workshopy, přednášky, sport, semináře
- tématické mezinárodní skupinky
- diskusní skupiny
- společné bohoslužby a modlitby (vigilie)

Organizační zajištění

Ubytování: stany

Strava: vlastní (účastník si zajistí), fastfoodové firmy

Doprava: autobusy, vlaky, kola, pěšky

Co bude ...?

Kurz animátorů

Třetí setkání animátorů obou kurzů je setkáním modlitby, rozjímání, ticha, zpěvu,... Tyto víkendy je připravena duchovní obnova.

Kurz I / 3: 8. – 10.2. 2008

Kurz II / 3: 15.– 17.2. 2008

Škola partnerství / 4

22.-24.2.2008

Stará Ves n/O.

Kurz, který zaštiťuje přednáškami svých hostů Centrum pro rodinu, proběhne opět na Středisku pro mládež ve Staré Vsi n/O.

Více INFO: www.prorodiny.cz

ActiV8 na Velehradě 18.-20.7.2008

pro ty, kteří se neúčastní SDM

v Sydney.

Jsi už zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Lucka.

signály.cz

Diecézní setkání mládeže

8.3.2008

Stonava

Prosíme o **finanční podporu** tohoto setkání. Pokud chcete přispět k tomu, aby se mladí setkávali s Kristem, mezi sebou navzájem, povzbuzovali se ve víře, svědčili svým životem (tématem setkání bude evangelizace), kontaktujte Diecézní centrum pro mládež. Za všechny dary předem děkujeme! Z organizačních důvodů je potřeba co nejdříve zjistit přesný počet účastníků a proto se **přihlašujte u svých zástupců** za děkanáty – kontakty na plakátcích a nebo dcn@doo.cz

Zástupci za děkanát / 4

29.2.-2.3.2008

Stonava

Setkání laických zástupců za děkanáty proběhne na místě Diecézního setkání mládeže ve Stonavě. Tématem tedy budou poslední přípravy tohoto setkání.

Večer mladých

20.2.2008

Biskupství Ostrava

Začínáme v 18 hodin mší svatou v kapli na biskupství.
Předpokládaný závěr do 21: 30.
Nabízíme možnost přijít již od 16:30 posedět v „baru.“
Možnost rozhovoru s knězem...

Keep smiling!

☺ Povídají si dva policisti a jeden z nich říká: "Hele, víš, že tenhle rok má být Silvestr v pátek?" A ten druhý odpoví: "Nekecej, doufám že ne třináctýho!"

☺ Ve Vltavě plave klavír a jehla. Klavír: "Slyšíš, jak krásně hraju?" "Ne, mám v uchu vodu."

☺ Mladý, ale frajerský pilot poprvé v životě přistává v noci. Namísto obvyklého ohlášení, se dispečerovi ozve z vysílačky: "Hádej kdo?!". Dispečer vypne osvětlení přistávací dráhy letiště a odpoví: "Hádej kde?!"

☺ Turecký host v Tatrách praší z okna koberec. Jde okolo bača, zastaví se a říká: "Tak co, Aladine, nrestartuje?"

☺ Potkají se sousedé den před Silvestrem: "Přijďte k nám zítra večer. Žena zahraje na klavír, dcera zaspívá a o sedmé se navečěříme." "Děkuji za pozvání. Přesně v sedm jsem u Vás."

☺ K odvodu přijde jeden s cedulkou: "Jsem němý!" Lékař mu říká: "Položte ruku na stůl a zavřete oči." Branec zavře oči a doktor vezme kladívko, rozpráhne se... "AAAAAAAAAAAAAAAAAA!?!?!?!" "Skvělé, zítra se naučíme B!"

☺ Malý mol se vrátí ze svého prvního letu a říká mamince: "To byl ale krásný den, všichni mi tleskali."

☺ Udýchaný mladý pošťák přijde s důchodem k dědkovi a říká: "Dědku! Už mě nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu 18 km od vesnice." Dědek na to: "Moc mě neštvi mladíku, nebo si objednáš denní tisk!"

☺ "Kdybys potkal v lese medvěda, jaké kroky bys podnikl?" "Co nejdelší!"

Uzávěrka příštího čísla: 11. 02. 2008

Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23

Redakce: Věra Mrkvicová; o. Kamil Strak, o. Radim Zielonka, Lucie Javůrková, Lenka Kubalová, Kasia Cienicalová, David Tyleček, Janko Kovál

Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zaslání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.